

предпоставка на чл. 494, ал. 4 КЗ за незадължителност на правилата за движение спрямо участниците в събитието.

Не се доказва и *допринасяне* от увредения, каквото възражение е направено в отговора. В тази връзка ответникът се позовава на извършено от водача на л.а. "БМВ" нарушение на чл. 24, ал. 1 ЗДвП поради внезапния характер на спирането, но според посочената разпоредба противоправността на такова поведение отпада, ако то е предприето с цел предотвратяване на ПТП. В настоящия случай и двамата свидетели сочат, че е било налице рязко спиране от страна на автомобилите, движещи се *пред л.а. "Макларън"* ("*пред него две от поршетата набиха спирачки*", както сочи свидетелят Н.), и от това може да се заключи, че спирането, предприето от л.а. "Макларън" е имало *авариен, спасителен, характер и не съставлява нарушение на чл. 24, ал. 1 ЗДвП.*

4). Относно причиняването на вреди на ищеца и техния размер:

В приетото като доказателство свидетелство за регистрация част I е удостоверено, че *собственик* на увредения автомобил "Макларън" е ищецът, поради което същият се явява лице, претърпяло вреди от гореописаното събитие, и нему ответникът дължи обезщетение. Възражението на ответника, че ищецът вече е получил обезщетение за претърпените вреди, платено от застрахователя, застраховал увредената вещ, не се доказва, напротив – от събраните доказателства е видно, че е налице отказ от "ЗАД ""А.И."" АД за изплащане на обезщетение, обективиран в писмо изх. № 002-1092/14.07.2021 г. .

Отговорността на ответника се съизмерява с *действителния размер* на вредите, причинени от застрахователното събитие съгласно чл. 499, ал. 2, изр. 1 КЗ. Тук следва да се отбележи, че този извод не се променя от въведеното с изр. 2 на същата разпоредба препращане към подзаконовата уредба, дадена с Наредба № 49/2014 г., относно условията за определяне на обезщетението за вреди върху МПС, тъй като според приложимата съгласно чл. 20, ал. 2 от Наредба № 49/2014 г. методика последната се прилага само като *минимална* долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства (фактури) за извършен ремонт на моторното превозно средство в сервиз и при определяне на обезщетението по експертна оценка (чл. 4 от Методиката). В настоящия случай размерът на действителната вреда е определен от САТЕ въз основа на фактурните данни за извършен ремонт на детайлите, увредени в причинна връзка със събитието, в какъвто смисъл са дадените обяснения от вещото лице в о.с.з. на 09.11.2023 г., и поради това съдът приема, че обезщетението е в посочения от САТЕ размер от 35 511,72 лв.

Поради изложеното искът следва да бъде изцяло уважен.

По разноските:

Ответникът следва да заплати на ищеца разноски за държавна такса, експертиза и адвокат в общ размер от 6 680,47 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ДЗИ-О.З." ЕАД, ЕИК **, да заплати на ЕТ "Е.", регистриран в търговския регистър при Районен съд Щутгарт, Република**

Германия, под № ****, със седалище и адрес на управление гр. Швебиш Хал, ул. ****, Република Германия, представляван от Е.И. Н.а, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ сумата от **35 511,72 лв.** - застрахователно обезщетение за вредите, причинени от настъпило на 27.06.2021 г. пътно-транспортно произшествие, представляващо покрит риск по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", сключена с полица № № BG/06/120003084563, ведно със **законната лихва от 01.03.2023 г. до погасяването**, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **6 680,47 лв.** разноси.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд – гр. София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____